MISSIONSTIDNINGEN

SINIMS LAND

ORGAN FÖR SVENSKA MISSIONEN I KINA OCH JAPAN

以便以設耳 耶和華以拉

EBENEZER JEHOVA-JIRAH

Nr 10 — Oktober 1977

Tack för tiderna som farit

När höstmörkret tränger på och de gulnade löven faller till marken grips vi lätt av vemod. Men låt oss inte glömma allt gott som Herren har gjort — och gör. Att hans nåd är ny varje dag. Redan nu förbereds en ny vår ute i naturen. "Som det rodnande lövet, Herre, som de fallande bladen om hösten, tackar jag Dig."

Också i detta nummer finns tacksamma återblickar och bilden från Bökebäcksgården hjälper oss att komma ihåg.

Det är inte slut...

Inför SMKJ:s offerdag den 13 november

"Herrens nåd är det, att det icke är ute med oss, ty det är icke slut med hans barmhärtighet. Den är var morgon ny, ja, stor är din trofasthet."
Klag. 3: 22—23

Vårt jubileumsår går snart mot sitt slut. Det har varit gott att vid olika tillfällen — t. ex. den 14 mars, vid årshögtiden, under sommarveckan och missionsdagarna i Bökebäck — tillsammans få tacka Herren för hans mångfaldiga nåd och stora trofasthet under de gångna 90 åren. Det som verkligen skedde var icke resultat av mänsklig visdom, styrka eller kraft utan ett verk av Guds ande. Ty Gud är den som verkar i oss både vilja och gärning, för att hans goda vilja skall ske.

SVENSKA MISSIONEN I KINA OCH JAPAN

Grundad 1887 av missionär Erik Folke

Ordf.: Byrådir. Nils Heurlin
tel. 08/25 81 01

Missionssekr.: Eskil Olofsson
tel. 08/98 44 12, bost. 28 12 12

Expedition:
Duvkullav. 10, 172 37 SUNDBYBERG
Mån.—fred. kl. 10.00—16.00

Telefon:
sekreterare 08/98 44 12
kassa och expedition 08/98 44 13
Telegramadress: "Sinim"
Postgiro 5 02 15-3

MISSIONSTIDNINGEN SINIMS LAND

Årgång 82

Ansvarig utgivare:
Missionär Erik Malm

Redaktör: Eskil Olofsson

Utkommer med 12 nummer per år, varav två dubbelnummer under sommaren.

Prenumerationspris kr. 15: —
Postgiro: SMKJ:s konto, se ovan

ISSN 0345-7648

När vi var samlade till höstsammanträde och missionsdagar i Göteborg underströks gång på gång: den stora skatten förvaras i bräckliga lerkärl för att det ska vara klart, att den väldiga kraften kommer från Gud och icke från oss. Det är en tröst, när vi anfäktas vid tanke på vår egen svaghet. Samtidigt prövas halten av vår ödmjukhet. Är vi verkligen villiga, nöjda med att endast vara oansenliga och svaga "lerkärl", ja, att ingenting vara för att Herren ska få bli allt? Så att vi med aposteln av hjärtat kan bekänna: "Nu lever icke mer jag, utan Kristus lever i mig." Endast så kan evangeliet, Kristusljuset lysa fram genom oss — inte som starkt strålkastarljus men som stilla, värmande strålar.

Att även vår mission kan liknas vid ett sådant bräckligt lerkärl, innebär också emellanåt en anfäktelse. Vi människor har en benägenhet att eftersträva och utvälja det stora och märkvärdiga, att bländas av statistik och kvantitet. Och när vi inte uppbyggs av siffror och stora resultat, inställer sig frågan: Kan missionens Herre använda SMKJ som redskap alltfort eller är det "ute med oss"? Är missionen mogen att pensioneras vid 90 års ålder? Vi tror oss ha rätt till att tillämpa profetens ord: "Herrens nåd är det, att det icke är ute med oss, ty det är icke slut med hans barmhärtighet. Den är var morgon ny, ja, stor är din trofasthet."

Det är inte slut! Herren har inte tagit tillbaka sin kallelse. Han har inte stängt dörren ut till en fruktbärande verksamhet. Hans order "Gå i dag och arbeta i min vingård!" når oss på nytt. Därför har vår egen Ingrid Aspberg rest tillbaka till Japan ännu en gång för att tillsammans med övriga missionärer, japanska pastorer och medarbetare tjäna Herren och räcka ut sin hand till japaner som frågar efter vägen, livets väg. Därför finns det också behov av fler av Herren

Från redaktion och expedition

Samling till bön

Oberoende av avstånd möts vi i bön inför Herrens ansikte. "Och detta är den fasta tillförsikt vi har till Honom, att om vi ber om något efter hans vilja, så hör han oss." 1 Joh. 5:14.

Vi påminner om tisdagsbönestunden på vår expedition kl. 12.00.

Symöten i Stockholm

torsdagarna den 20.10, 3.11 och 17.11 kl. 12.30 i Maria Magdalena församlingssal/Gillestugan.

Försäljning/auktion på Missionshemmet

i Duvbo anordnas lördagen den 3 dec. med inledande andaktsstund kl. 15.00. Gåvor mottas med tacksamhet.

Prenumerationspriset 1978

för vår tidning blir oförändrat kr. 15:—/år. Av erfarenhet vet vi, att många av våra missionsvänner gärna betalar 20 kronor eller mer, vilket blir en god hjälp för att nedbringa underskottet på tidningskontot.

Vid nyprenumeration för 1978 under hösten sänds rest. nummer för 1977 utan extra kostnad. — Inbetalningskort medföljer novembernumret.

Avskedsmöte — utresa

Den 2 okt. fick vi inom stockholmsområdet fira en stor högtid i Maria Magdalena församlingssalar med samling kring våra vänner Ingrid Aspberg och Yasumasa Takanashi inför deras återresa till Japan. Det var gripande att lyssna till deras vittnesbörd, präglade av tacksamhet och frimodighet, och till Barbro Berglings vackra sång.

Den 4 okt. vinkade vi farväl ute på Arlanda flygplats, när Aeroflots flygplan startade för resan österut.

Vi tackar Gud för tiden vi fick ha våra kära "japaner" ibland oss här hemma och för allt som de fick förmedla till uppfordran, glädje och inspiration. Och vi är så tacksamma för rapporten om en lyckosam resa.

Lycklig tilldragelse i Japan

Avskedsdagen den 2 okt. blev samtidigt välkomstdag. Då kom nämligen Birgit och Örjan Aronssons förstfödda, en dotter, till världen. Vi lyckönskar, innesluter trion i vår förbön och hoppas att den nya lilla "missionären" ska trivas och bli till stor glädje och välsignelse!

---

kallade och utrustade tjänare, som vill gå till Japan med evangelium. Den kallelsen går nu ut på nytt.

Det är inte slut! Därför behövs fortsatt stöd av trogna förebedjare och villiga givare här hemma. Och därför samlas vi också detta år till en missionens höstofferdag. Inför den sänder vi vår varma hälsning med tack för er stora trofasthet år efter år och med tillönskan om nåd för oss alla att fortsätta tjänsten för Herren, för Kina och Japan. Ty Kristus är världens ljus, Han och ingen annan.

Eskil Olofsson

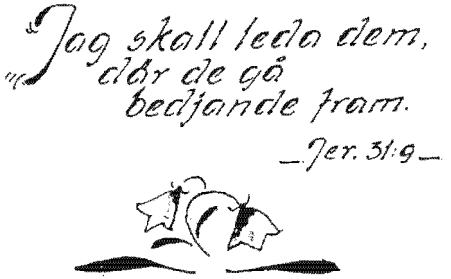

Glimtar från Glimåkra

(Forts. från föreg. nr)

"En ny missionssituation"

Över det ämnet talade Erik Bernspång på lördagseftermiddagen. Missionsväckelsen på 1800-talet drev tusentals missionärer ut till olika världsdelar. Alla missionerna följde i stort samma metod: missionärer slog sig ned på en plats och grundade en station, som med missionärsbostad, sjukvårdsklinik, skola och kapell blev något av ett kulturcentrum. I dag, när kultursituationen i många målländer är en annan med allmän läskunnighet, kanske Paulus' och Barnabas' mer rörliga missionsmetod har kommit till heders igen. De bet sig inte fast på någon ort någon längre tid utan for från plats till plats.

På sina många resor i Fjärran Östern har Bernspång fått besöka flera länder där stora väckelser dragit fram — t. ex. Korea och Indonesien. I andra länder, som i Kambodja, Laos och delvis Vietnam, har en ridå dragits ned för all missionsverksamhet. Många hoppas och ber att Japan skall få uppleva något av det som skett i Korea. Spridning av biblar tycks i dag vara ett av de effektivaste sätten att vinna japaner för Kristus.

"På ditt ord vill jag kasta ut näten"

Söndagens högmässa med nattvard firades tillsammans med många församlingsbor i Glimåkra kyrka. Hans Evan Lundin höll skriftetal, missionssekreteraren predikade och vid den gripande nattvardsgången tjänade förutom Lundin tre missionärer, som alla varit Ordets tjänare i Japan.

Om den svåra uppgiften att kasta ut evangeliets nät i det japanska folkhavet talade Ingrid Aspberg och Erik Bernspång på söndagseftermiddagen.

Japanerna saknar individuell frihet, eftersom de är inlemmade i stora familjeblock, där den sociala kapplöpningen driver barn och ungdom in i konkurrensens grottekvarn och där alla känner sig osäkra. I denna situation har vi den stora förmånen att få tala om Jesu kärlek.

Deltagarnas vittnesbörd

Två kvällar stod delgarna själva för programmet. Planeringen av offerstunden på lördagskvällen hade anförtrotts åt Åke Forslund, Bertil Olofsson och Leif Zätterman. Det blev en fri och otvungen kväll med mycket personliga inslag, som vi minns med tacksamhet. Också sångerna som vi fick lyssna till hade vittnesbördets karaktär: "Förundrad jag ser . . ." (Ingrid Karlsson), "Jag funnit en Frälsare . . ." (Bernt Börlind) och "Se oppat, se hjem . . . Gud er på tronen ennu" (Ingrid Karlsson och Berna Wejletorp) — en sång som länge ringde i våra öron. Dessa sångare liksom Runa Goës gladde oss med sin sång vid flera tillfällen under veckan. Det var också roligt att få lyssna till Gustaf Karlssons violinmusik.

"Sig själva gåvo de", citerades det i början av offerstunden. "Vi ser på våra svagheter, tillkortakommanden och misslyckanden och blir nedstämda. Men tänk, Gud vill ha dig och mig som vi är. Han vill ge oss något annat: ny förlåtelse, glädje, inspiration." — Vi tror att denna kväll blev en offerstund i dubbel bemärkelse för mer än en.

Detta skymtade fram i vittnesbörden kvällen efter, avslutningssamkvämet med rubriken "Undrens tid är ej förbi". Flera av deltagarna gav uttryck för den tacksamhet de kände över vad Gud gett dem denna vecka. Någon sa, att om man varit med på flera SMKJ-veckor, så har man ofta vid slutet känt, att den sista var den bästa. Och det är väl så för den som kommer med öppet sinne till våra bibel- och missionsveckor, att Gud alltid har något bättre — aldrig något sämre — i beredskap för henne eller honom.

L. L—r

Starka intryck i Bökebäck

I Jesu namn fick vi börja mötet på Bökebäcksgården sensommaren 1977. Själv vandrade Herren ibland oss som Han en gång vandrade med lärjungarna på vägen till Emmaus. Och Han stannade och bröt livets bröd med oss. — Lovsången ljöd klar och stark i deltagarskaran. Vi upplevde tacksamhet också över naturens skönhet under friska augustidagar med sol över hav och land.

Att mötas till SMKJ-dagar i Bökebäck har blivit en mycket god tradition. Den yttre ramen kring samlingarna inger trygghet och hemkänsla. Samtidigt ger den plats för nya intryck och ny inspiration.

I år blev de nya intrycken mycket starka. Det berodde på att vi hade långväga gäster och vänner ibland oss: Ingrid Aspberg, som kommit på ett kort Sverigebesök, och hennes medarbetare, pastor Takanashi, som var på en ännu kortare vistelse i vårt land. Han kom direkt från Japan bara en dag före mötets början.

Tolken är koncentrerad för att hitta de rätta orden och få dem i rätt följd.

Sinims Lands läsare känner så väl till den japanske pastorn från kyrkan i Ohito, ledaren för samtliga japanska församlingar på SMKJ:s arbetsfält. Men att få möta honom personligen, vilken glädje! Och glädjen var ömsesidig. Vår gäst tycktes känna sig hemma ibland oss från första stund. Trots språkbarriären var gemenskapen god och spontan. Och språkhindret överbryggades med Ingrid Aspberg som skicklig tolk, när Takanashi vid kvällsmötet frambar hälsningar från Japan och sitt personliga tack till missionsvännerna i Sverige. Genom deras offer och förböner hade han mött Kristus till frälsning och kunnat utbildas till pastor.

Visst hade han hört mycket om vännerna. Men att få möta dem var särskilt värdefullt. Han tackade dem för att de berett honom denna stora glädje. Han var också tacksam för att de sänt ut missionärer till Japan. Bland dem han nämnde, märktes särskilt Johannes Aspberg och Martin Bergling, de två som nu är hemma hos Gud. Genom Johannes hade han kommit till tro på Kristus och Martin blev ett starkt stöd för honom i pastorsgärningen. "Pastor Bergling var ljus i sin tro och ödmjuk i sitt liv", var hans fina omdöme. Och när vi på söndagseftermiddagen stod i ring ute på gräsplanen, berättade han bl. a. om Johannes Aspberg, att han var erbjuden tjänst i teologisk skola men föredrog att stå i direkt själavinnarearbete.

Pastor Takanashi vittnade också om den svåra väg han hade att vandra sedan han blev en kristen. Han blev utstött från sitt hem och blev utan arvsrätt till en stor jordegendom. Men han fann ett hem hos missionären och gemenskap med bröder och systrar som ägde samma tro.

Vi kom hem — i Göteborg

Under två soliga septemberdagar hade styrelsen och de två budbärarna Ingrid Aspberg och Yasumasa Takanashi förmånen att gästa Göteborg. Våra vänner där med styrelseledamoten Erik Olsson och kretsordföranden Agnes Prytz i spetsen hade förberett på ett strålande sätt. Allt var redo! "Missionsbilar" mötte vid tåget och vi fann öppna dörrar till hem för måltider och logi och likaså till kyrkor och andra lokaler för sammanträde, missionsmöten och gudstjänster. Vi tackar nu varmt för senast — för all omsorg och all villig tjänst, som gav en så fin inramning åt högtidsdagarna.

Med glädje tänker vi på lördagskvällens samling kring Ordet och uppdraget i Skårs lilla vackra kyrka inom Örgryte församling. Erik Olsson ledde, prosten Nils Oderstam, Nils Heurlin, Ingrid Aspberg och pastor Takanashi talade och Cecilia Dalby-Pedersen tjänstgjorde vid orgeln och sjöng så vackert. Vi minns lerkärlet med den underbara skatten, som målades för oss i flera sammanhang, budskapet om Jesus som vägen, sanningen och livet och de gripande exemplen på evangeliets nedslag i hednisk miljö i Japan.

Det var en förmån att fira gudstjänst tillsammans med församlingarna i S:t Johanneskyrkan och Luth. Missionskyrkan. Våra vägar sammanstrålade sen i KFUK/KFUM:s Gårdabo med rymliga och ändamålsenliga lokaler, som en gång tjänstgjort som kvinnofängelse. Agnes Prytz inledde, förrättade "upprop" och presenterade styrelsemedlemmar och närvarande "japaner" för övriga i SMKJ-familjen. Den hade glädjande nog utökats med flera, som inte tidigare kände till SMKJ, men som med intresse tog del av information ang. missionens historia och de aktuella uppgifterna just nu. Ingrid Aspberg sammanfattade och motiverade missionsuppdraget genom några korta och inträngande satser. Pastor Takanashi visade och berättade om sin stora glädje och tacksamhet över vistelsen i Sverige och alla fina missionsvänner han mött och känt så god gemenskap med. En liten kör under ledning av Maria Stripple sjöng många väl valda sånger, vars budskap i fin dräkt nådde fram till oss alla. Och Erik Malms avslutningsord om "god gemenskap" blev en fin sammanfattning av sista mötet men också av två välsignade högtidsdagar för vilka vi tackar all nåds Gud.

E. O.

Hans fars motstånd bröts till sist och sonen fick döpa sin far på dennes dödsbädd.

Ingrid gav frimodiga vittnesbörd om hur Gud låtit svåra problem vändas i välsignelse. När medarbetarnas antal för mer än ett år sedan hastigt reducerades blev det ändå inte tillbakagång i arbetet. Nej, det gick i stället framåt. Nya utposter togs upp och nya medhjälpare trädde in i tjänsten. Ingrid berättade också att eftersom japanerna inte kan säga l, så uttalas ordet halleluja, som harreruja. Innebörden blir då: "det klarnar!" De, som inte vet att halleluja betyder "loven Herren", kan komma till de kristna och säga: "Ni säger ju att det klarnar fast det är mulet och regnar!" "Ja, det gör vi nog också", sa Ingrid och tänkte på den andliga innebörden.

Så berättade hon om hur det kunde vara under hungersnödstider i Kina. En del undrade då, hur man skulle kunna äta, när så många led nöd. Men då brukade hennes make, Johannes, säga: "Vi måste äta för att ha krafter att bistå de hungrande." "När vi ser allt lidande i världen", tillade Ingrid, "då måste vi äga den fröjd i Herren, som är vår starkhet, så att vi kan förmedla glädje till andra." — Före offerstunden talade Ingrid om hel överlåtelse till Herren. Någon hade

Innan vingarna lyfter — tack

Kära bröder och systrar i Herren!

Det är sex veckor sen jag kom till Sverige. Och jag vill nu få tacka så varmt för att jag fått vara innesluten i Era förböner och Er varma gemenskap under denna tid. Jag hade nog undrat lite, hur det skulle gå med hälsan och matvanor och sådant, men jag kom snart in i förhållandena här. Och jag är tacksam för det. Det är svar på Era förböner. Dessutom är jag så glad för att Ni tagit emot mig som en i familjen. Även då vi inte med ord förstått varandra har jag förstått Era hjärtan. Tacksamhetens tårar har ofta trängt fram. Och när gemenskapen mellan dem som är i Herren är så underbar här, hur rik ska då inte de heligas gemenskap bli i himlen i den stora härligheten!

Under en kort tid har jag fått möta många som uppmuntrat mig, och jag är så glad för det. Ett varmt, innerligt tack! Jag vill nu ta upp kampen för missionen i Japan igen. Bed för mig!

Må Guds välsignelse och frid vara med Er.

Er tacksamme

Yasumasa Takanashi

★

Kära vänner!

Innan vingarna lyfter mot Japan, vill jag också få säga ett varmt tack till alla som jag haft glädjen att få möta och som har gett så mycket av allt det där, som inte riktigt går att uttrycka med ord. Jag är så tacksam för att än en gång få resa tillbaka till Japan, där jag haft mitt hem de senaste tjugosju åren. Tiden går så fort. Måtte vi också i höstens tid få bära frukt för evigheten. Livet är rikt i Guds kärlek.

Er egen tacksamma

Ingrid Aspberg

---

frågat henne: "Hur vågar du överlåta allt åt Gud?" "Jo", blev svaret, "jag vågar därför att då är det Han som bär ansvaret!"

Gunborg Karlsson, som efter mötesdagarna tog vår japanske gäst och Ingrid med på en veckas färd till olika platser i södra Sverige, inledde söndagens middagsbön i kapellet och talade sedan vid offerstunden. Tillsammans med pastorn ledde hon oss i en lovsångskör på japanska. Då fick vi också en repetition i vad ordet "harreruja" betyder. Säkert kommer vi att minnas det många gånger, när det ser mörkt ut.

Vårt tack går till Herren för de välsignelser Han gav oss vid Skäldervikens strand. Vi tackar för Er alla som kom med. Vi tackar för dem Han brukade i sin tjänst för allas vårt bästa. Då tänker vi på vår gode husfar Anders Thore och på Anna Erlandsson och hennes medhjälpare, alla så outtröttliga i sin omsorg om oss. Då tänker vi på vår missionssekreterare, som alltid har ett gott ord från Gud tillreds och som tar upp den rätta sången eller kören i den rätta stunden, då han binder samman programpunkterna. Nog minns vi när han citerade ordet från gudstjänsten i Brunnby kyrka: "Gå i dag i min vingård", och tillade: "Vid sammanträden brukar man bordlägga en del frågor. Men låt oss inte bordlägga denna uppmaning från Gud!" — Det var säkert inte endast nya *intryck* vi fick under Bökebäcksmötet utan också ny *inspiration* att följa kallelsen från vingårdens Herre!

Astrid Löfgren

"Bed fördenskull Skördens Herre, att han sänder arbetare till sin skörd."

”Gå ut på gator och gränder...”

Hur ska man nå ut med evangeliet till detta folk? Det är en ständigt återkommande fråga här. Ett försök gjordes helt nyligen i Izumikyrkan i Numazu, då inbjudan gick ut till tusentals ungdomar i de olika gymnasierna att komma och se en film i kyrkan. Det var en utmärkt film från Hong Kong, som visade missionsarbetet bland båtfolket där.

När jag kom till bönemötet i vår kyrka här i Mishima kl. halv sju en morgon, berättade Bo Dellming, att han och Fujita-san skulle fara till Numazu och dela ut inbjudningskort. Han undrade, om jag ville följa med. De skulle vara i Numazu redan kl. halv åtta. Det blev en kort bönestund. Vi gick hem var till sitt och fick i oss en smörgås och en kopp kaffe, och så bar det i väg. Vid Izumikyrkan mötte vi Örjan Aronsson och en ung man, som var ute i samma ärende. För mig var det första gången jag skulle dela ut sådana inbjudningskort, och det blev en mycket intressant upplevelse.

Utanför ett gymnasium helt nära kyrkan ställde Bo och jag oss på var sin sida om en gata för att ta emot strömmen av ungdomar, som kom från de olika riktningarna. På båda sidor av gatan stod dessutom damer, som delade ut annonsblad för ett av de största varuhusen i stan. Det var många tankar, som strömmade genom min hjärna, medan jag såg på strömmen av människor som passerade förbi.

Först kom bara någon enstaka skolelev, som svängde runt hörnet på gatan, där jag stod, för att komma in genom en sidoingång till skolan. Andra människor gick rakt fram över gatan och passerade Bo, där han stod. Skaran av ungdomar ökade och en kvart innan skolan skulle börja var det en jämn ström. Oftast kom de i klungor. Alla ungdomarna hade sina skoluniformer. De gick med långsamma trötta steg, allvarliga, nästan surmulna bärande sina tunga skolväskor. Ytterst få hade ett leende på sina läppar, men där fanns dock några, som kom skrattande och glada, som om de just berättade något roligt för varandra. Pressen på ungdomarna här i Japan är fruktansvärd. Betygshetsen börjar redan i kindergarten. Föräldrarna vill få in barnen i de bästa skolorna, de bästa gymnasierna, de bästa universiteten, de bästa firmorna för att ha framtiden säkrad. Många klarar inte pressen och tar livet

”Först kom bara någon enstaka skolelev... Skaran av ungdomar ökade... Ytterst få hade ett leende på sina läppar.”

Och nu gäller det språket

Tänkte att jag också denna gång ska berätta något i "faktaväg" om Japan. För en del kan det kanske vara intressant att få mer inblick också i den alldagliga sidan av vardagen. En av de vardagliga frågorna är språket. Jag ska inte säga att det är omöjligt att lära sig japanska — det har så många andra sagt förut. Själv finner jag en stor glädje i språkstudierna. Andra får bedöma svårighetsgraden.

Glädjen i praktiserandet av språket tar sig ibland alltför konkreta uttryck. Som exempel kan jag kanske nämna den dagen för ett och ett halvt år sen, när jag skulle ringa och beställa 200 liter brännolja. För det första slog jag fel nummer och kom till renhållningsverket. För det andra beställde jag hem 200 liter paraffin, vilket jag kom på dagen efteråt. Dom måtte ha haft roligt på andra sidan tråden — åtminstone hade vi det på vårt håll.

Japanskan har tre "alfabeten". Två är begränsade till sitt omfång med tillsammans cirka 150 tecken för olika ljud. Det tredje, "obegränsade", är det som består av kinesiska skrivtecken. För att vara "litterär" bör man helst kunna omkring 2 000 olika tecken. Av dessa har varje tecken flera läsningar, d. v. s. i olika sammanhang har de olika ljud. T. ex. det tecken, som står först i ordet Japan = "Nihon", uttalas i andra sammanhang t. ex. hi, bi, jitsu, nichi. Man får hålla tungan rätt i mun, så att säga.

Sättet att räkna är aningen anmärkningsvärt! Senaste gången jag adderade de olika räknesätten blev det cirka 30. Det finns nog flera. Ett exempel: Om *en* penna säger man "ippon", om *ett* brev "ichimai", om *en* bil "ichidai", om *en* person "hitori". Och om man ska räkna något som man inte är riktigt säker på vart det hör, så brukar jag ta till med "hitotsu". Det händer både nu och då, att lärarinnan måste "spara" förklaringen till nästa dag, eftersom hon inte själv är säker utan måste konsultera ett lexikon.

Ett annat utmärkande drag i japanskan är klassmedvetenheten i språket. Glädjande nog försvinner den mer och mer bland de unga, som finner den artiga japanskan uppstyltad och svårbegriplig. Som exempel kan nämnas att

---

av sig. Mutsystemet florerar också.

Damen med annonsbladen var otroligt energisk i försöken att få folk att ta emot vad hon bjöd ut. Cirka 10 meter därifrån stod jag och delade ut mina inbjudningskort. En del tog emot, andra skyndade bara förbi. De som vägrat att ta emot annonsbladen gjorde ofta detsamma med mina kort, men så började jag säga: Det här gäller en mycket bra film, och då blev de mer intresserade. Efter kl. halv nio kom inte en enda ungdom och vi for hem.

Vi hade sett fram emot filmaftonen och hoppats att många nya ungdomar skulle hörsamma inbjudan. Sex kom till kyrkan för första gången, och de hade tagits med av någon kamrat eller tillhörde Aronssons engelska klasser. De övriga, som kommit för att se filmen, tillhörde våra olika kyrkor. Det behövs att någon personligen tar med sig kamrater eller vänner till kyrkan, annars kommer de inte, inte ens om det gäller en filmkväll. O, att vi hade många som likt Andreas förde sin bror till Kristus!

Det finns starka krafter som håller detta folk bundet i fädernedyrkan, traditioner, materialism, stolthet och mycket annat, som hindrar evangeliets framgång. Må Gud låta väckelsens vindar blåsa. Hjälp oss att bedja därom önskar

Er *Birgit Bergling*

Mishima den 24 september 1977.

Guds ledning i Atsugi

"Ribaibaru", är det nyckelordet till frälsning för Japans folk — för världen? "Ribaibaru" är japaniserad engelska och betyder väckelse. Många beder om den, många lever för den, många tror och hoppas. — Väckelse i Japan hör ihop med Jesu efterföljelse. Att bli *ett!* Att se ett *mål!* Att *framhålla* Herren! Att *leva* för Herren! Att *hänge* sig åt Herren!

När vi läser om Jesus i Bibeln, är det väl ofta vi slås av balansen mellan två saker: ord och gärning. Jesus drog sig undan och bad, men han blev inte sittande i böneställning hela dagen. Jesus sa att människor kunde bli frälsta. Han sa att sjuka kunde bli friska. — Men han stannade inte vid det. Han handlade. Han vägledde dem som kom och han helade med sin varelses fulla gudomliga kraft. Du och jag är inneslutna i detta. Jesu löften gäller oss. Och orden är fulla av verklighet. I tro förnyas de, i handling förverkligas de.

Det har varit många möten en tid. De olika praktiska förberedelserna tar sin tid: traktatspridning, kontakter per telefon och brev, besök i hem etc. Trots allt har vi inte känt oss jäktade, för den röda tråden i arbetet är ändå lovsång och tillbedjan. Vid extramöten avskiljs ofta en

---

vårt "jaså" kan uttryckas i fem olika "artighetsgrader". För en del är talet aningen komplicerat, eller hur?

Slutligen ska jag bara nämna en "tolkning" av ett enda av de kinesiska skrivtecknen (utöver den egentliga betydelsen), som pastor Chiba har gjort. Den gäller tecknet Yo, som betyder "värld" eller "världen". Det tecknet skrivs som följer: Man tänker sig de tre korsen på Golgata. De utsträckta armarna på tvärslåns bjälkar i de tre korsen möttes i detta livet. De fick alla möjligheten att också efter detta livet fortsätta sin förening. Den ene rövaren kom till tro (drag ett streck mellan de två högra korsens nedre ändar). Han förenades med Jesus i döden, men var också i uppståndelsen tillsammans med Jesus: "I dag ska du vara med mig i paradiset." Den andre rövaren förhärdade sitt hjärta (drag ett streck från nedre änden av hans kors under de två högra korsen). Hans väg skildes från Jesu väg, och han blev kvar i sin syndaskuld. "Det", sa Chiba, "är vår värld i ett litet tecken; en del tar emot livet, andra förhärdar sitt hjärta."

Er *Örjan Aronsson*

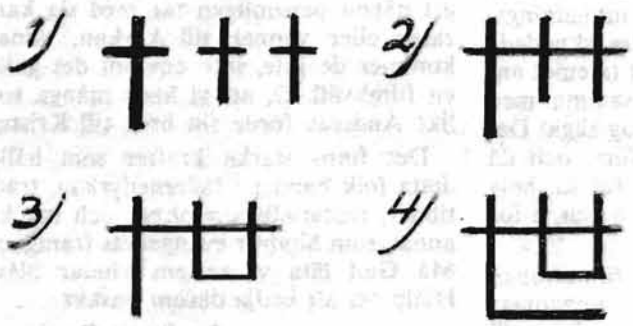

Pastor Chiba ger åskådlig tolkning av tecknet "Yo".

"Nådens källsprång." — Ingång till möteslokalen i Atsugi.

person som förebedjare. Vid vårens extramöte i Atsugi var det också en som gick in i en veckolång fasta till Herrens ära. Men för att ordet "gå in i din kammare" ska bli förverkligat får ingen, utom den närmaste kretsen, veta vem som har förbönstjänsten. I förra månadens brev berättade jag från Nirayama. Nu vill jag i den här månadens brev nämna litet om Atsugi.

Skillnaden mellan storstad och landsbygd, "gammalt missionsområde" och "oplöjt" är tydliga. Huset som vi hyr där har ett mycket fint läge alldeles invid stora genomfarten och nära en grundskola. Det var nog en Guds ledning att vi fick det huset och inget annat. Jag vet inte hur många gånger vi sa: "Det här huset är bra. Det tar vi" — och jag vet inte hur många gånger vi fick höra: "Tyvärr, det går inte", eller "jaså, det är kristna, njaa...", innan vi kom rätt. Varje gång vi tre tappade modet, sa fru Toshiko Chiba: "Förstår ni inte att Gud har ett bättre hus i beredskap åt oss!" Vi hoppas nu verkligen att vi får behålla det. Det ligger också bara en kilometer från Atsugi station.

Det finns troende, men få. En av fruarna, Shimbo San, döptes i unga år men förlorade sig till Jehovas Vittnen. Hon lämnade sedan församlingen. Trots det får hon ingen ro. All den kristna kunskap hon förvärvat slås snart sönder av vittnena, som kommer och till och med tar med sig de kristna böcker hon har.

Nu går vi mot höst igen. Liksom i Sverige blir dagarna kortare men skillnaden mellan sommar och vinter är inte så stor, bara ett par timmar. I dag har vi "hösten" till trots haft +29 grader och växlande molnighet. Höstdagjämningen firades med "Sannojinja no omatsuri" i vår stadsdel. Det är en shintofest. Runt alla kvarter drogs långa tömmar med de karakteristiska vita sicksackformade pappemblemen, som ska stänga ute onda andar. Av någon anledning hade man lämnat en lucka vid vårt hus från tomtgräns till tomtgräns. Kanske det var av hänsyn, vem vet.

Hälsningar

Birgit Aronsson

Forts. från sid. 145

andras liv. *Fru Hirayama* bad om mer av Kristi kärlek att bedja för sina föräldrars och syskons frälsning. *Fru Sugiyama* upplevde hur hon som gammal kristen lärt sig vad det innebär att dö från sig själv, men inte förrän nu hade hon börjat förstå vad det är att bli delaktig av Kristi uppståndelses nya liv. *Shinmura* märkte att lidande och nöd är något som vi människor vill undvika, men att det är en förmån att få lida för Jesu skull. *Noguchi,* den yngste av oss alla, påminde oss om att "Glädjen er i Herren alltid!" är en befallning. Låt oss också i det avseendet lyda Guds ord.

Många fridshälsningar från er i tjänsten lycklige

Bo Dellming

Höst med många mötesserier

Hösten har kommit och med den många mötesserier och andra kyrkans aktiviteter. I Fujinomiya kyrka har man haft speciella möten med en blind pastor, som jag också hade tillfälle att lyssna till en kväll. Jag måste få delge er därhemma hans personliga vittnesbörd.

Han föddes i ett mycket fattigt hem, där pappan tillverkade paraplyer och mamman försökte sälja dem i sta'n. En dag blev hon överraskad av ett oväder och under den långa vägen hem blev hon så genomblöt och sjuk att hennes liv stod i fara. Genom att ta en mycket stark medicin klarade hon krisen, men det visade sig senare att hon just då väntade barn. Barnet blev skadat i moderlivet av medicinen och när pojken skulle börja skolan var synen nästan helt borta. I sin förtvivlan tänkte han begå självmord flera gånger, men det var något som höll honom tillbaka. Han kom så småningom in på blindskola och det var under den tiden han på en gata fick höra kristna ungdomar spela och vittna och inbjuda till kyrkan. Här mötte han verklig kärlek och gemenskap och tog snart emot Jesus i sitt hjärta. Han läste Joh. 9 om den blindfödde mannen, som återfick sin syn genom Jesu vidrörande, och började själv ivrigt bedja om att samma under måtte ske med hans egna ögon. Det blev en svår kamp för honom ända tills han fick uppleva Andens fullhet och hans ögon öppnades andligt när han läste detta bibelställe. Plötsligt förstod han att det är inte vi som skall föreskriva Gud på vad sätt Han skall förhärliga sitt namn. Det ligger i Hans suveräna makt. Efter detta gick denne blinde unge man in i heltidstjänst för Gud, gick ut bibelskola och teologisk utbildning med mycket goda betyg. Han berättade att när de andra studenterna var tvungna att släcka ljuset på kvällarna, kunde han obehindrat fortsätta sina studier! Som blind fick hans äldre syskon ta hand om honom, men i dag kommer de i stället till honom för att få hjälp och råd! Också genom honom blir i dag Guds namn förhärligat, även om han inte återfått synen.

Här i Mishima har vi också haft goda möten 8—10 september med en pastor från Tokyo. Första kvällen berättade pastor Kawaguchi om hur han för 30 år sedan blev en kristen mitt i fattigdomen och nöden i Tokyo efter krigets slut. Det som först gjorde så starkt intryck på honom var en pastors glada och frimodiga ansikte mitt i all den yttre nöden och misären. Genast efter sin omvändelse blev han uppmanad att i tro utbedja sig hela sin familjs frälsning i enlighet med löftet i Apg. 16: 31. Det gjorde han och nu är hela hans familj med på vägen hem till Gud. Hans mor har redan fått hembud. Det tog 26 års bön innan hans far blev en kristen. Men för fyra år sedan fick han nåden att döpa sin egen far till Kristus. Det mötet blev en stark utma-

Pastor Kawaguchi predikar evangelium.

Gåvorapport

Inkomna gåvor	1976 Allmänna	1976 Särskilda	1977 Allmänna	1977 Särskilda
Januari—augusti	292.295:50	4.855:—	428.592:26	4.312:—
September	39.272:05	1.100:—	108.843:80	250:—
Kr.	331.567:55	5.955:—	537.436:06	4.562:—
Därav i testamentsmedel	5.453:45		67.926:81	

Redovisning

Augusti månad

1377	"Sv. Ps. 307"	50:—
1378	I. A., Sbg, t. N. H:s 70-årsd.	25:—
1379	S. o. K. S., Karlstad	40:—
1380	E. K., Linköping	50:—
1381	H. d. R., Norrköping	25:—
1382	M. L., Orsa	20:—
1383	Skördeoffer, S. o. R. K., Vetlanda	50:—
1384	G. S., do	100:—
1385	"Herren behöver dem"	300:—
1386	E. L., Sbg, t. N. H:s 70-årsd.	25:—
1387	E. S., do t. do	25:—
1388	A-J-H., do	500:—
1389	Fam. B. L., Kalmar	100:—
1390	V. N., Kristianstad	200:—
1391	B C E M, Linköping	100:—
1392	A. H., Sollentuna	50:—
1393	B. G., Örebro	25:—
1394	Onämnd, t. I. S:s 80-årsd.	1.000:—
1395	M. A., Gbg, t. do	10:—
1396	T. J., Karlshamn, t. do	50:—
1397	H. J., Handen, t. do	50:—
1398	Do t. N. H:s 70-årsd.	50:—
1399	Koll. i Ytterhogdal o. Huskölen	171:—
1400	M. V., Mörrum, t. I. S:s o. N. H:s högt.dgr	25:—
1401	H. D., Skellefteå	25:—

ning till alla oss som ännu inte fått se våra nära och kära vunna för Kristus.

Pastor Kawaguchi hade så mycket att lära ut angående en kyrkas tillväxt. Hans församling, som har över 200 medemmar (en stor församling för att vara i Japan), arbetar främst genom söndagsskolverksamhet för alla åldrar samt hemförsamlingar. Kyrkan är under veckan uppdelad i 19 hemkyrkor genom vilka man tar hand om varandra och vinner nya kontakter. Söndagsskolan är missionerande och många förs genom den fram till personlig tro och dop. När jag lyssnade till honom, var det med en bön i hjärtat: "Gud, du kan göra samma underbara verk också här i våra kyrkor!"

Pastor Kawaguchi levde emellertid inte bara med båda fötterna på jorden. Hans hjärta och liv var i himlen. Sista mötet samlades våra tankar omkring det kristna hoppet om Jesu snara tillkommelse. Det viktigaste för oss människor är att bevara hoppet. Kawaguchi var själv på Oljeberget förra året och påmindes då starkt om löftet om att Jesus skall komma igen på samma sätt som han for upp. Tänk vilken nåd att få äga ett "levande hopp"!

Den 23 september reste Birgit Bergling och jag och några medlemmar från Mishimaförsamlingen upp till lägergården för en dags ashram. Vi hade en underbar dag tillsammans inför Guds ord och i bön med och för varandra. Vi läste Filipperbrevet och delade med oss av vad Gud talat till oss.

Miyauchi kände att hon behövde samma underbara tro och sinnelag som präglade Paulus. *Hirayama* la märke till hur Paulus alltid bad för människorna med glädje och trosvisshet. Själv upplevde han sig så bristfällig, men det gällde ändå att tro på Guds verk i både sitt eget och

Forts. på sid. 143

1402 R. G., Piteå 50:—
1403 M. L., Bjuv 50:—
1404 Fam. E. W., Helsingb. 200:—
1405 U-K. N., Malmö 50:—
1406 Å. F., Skellefteå 120:—
1407 L. B., Visby 50:—
1408 I. H., Oskarshamn 30:—
1409 K. B., Sthlm 35:—
1410 L. J., do 1.000:—
1411 M. H., Örebro 100:—
1412 L. W., Lerum, t. I. S:s 80-årsd. 15:—
1413 Do t. N. H:s 70-årsd. 15:—
1414 K. o. S. M., Kalmar, t. do 100:—
1415 V. R., Vällingby, t. do 15:—
1416 S. H., Järfälla, t. do 70:—
1417 Västerleds Kyrkobrödrakår, Bromma, t. do 50:—
1418 A-M. B., Helsingb. 100:—
1419 I. o. E. S., Huddinge 50:—
1420 S. H., Linköping 30:—
1421 A-G. L., Sthlm 20:—
1422 M. L., Tierp 100:—
1423 M. S., Valbo 10:—
1424 A. H., Skellefteå 100:—
1425 "Ps. 105:1" 100:—
1427 H. o. C.-O. B., Anderstorp 200:—
1428 M. U., Eskilstuna, t. radio-miss. 300:—
1429 N. Ö., Töre 100:—
1430 S. o. E. S., Vetlanda 200:—
1431 A. A., Bjärnum 100:—
1432 E. H., Jönköping 50:—
1433 SMKJ-kretsen, Skellefteå 180:—
1434 M. H., Älvsjö 100:—
1436 E. L., Sbg 100:—
1437 A. H., Borås 25:—
1438 M. A., Gbg, t. Ingrid Malms 70-årsd. 10:—
1439 W. B., Sthlm, t. do 15:—
1440 N. H., Bromma, 70-årsdags-gåvor 525:—
1441 L. L., Boliden, t. Adele Forsells fdg 20:—
1442 "Farfars o. Farmors mission" 350:—
1443 M. B., Eksjö 200:—
1444 S. o. G. B., Farsta 100:—
1445 S. K., Järpen, t. C. G. Voss' minne 50:—
1446 E. C., Kumla 100:—
1447 J. C., Korsberga, "t. Elin o. Ruths minne" 25:—
1448 S. O., Kristdala 25:—
1449 M. A., Linköping 50:—
1450 M. o. L. H., Nässjö 2.000:—
1451 A. H., Obbola 100:—
1452 A. J., Skelleftehamn 100:—
1453 L. L., do 50:—
1454 E. I., Skärholmen 200:—
1455 L. o. M. R., Sbg 200:—
1456 E. G., Vänersborg, t. Svea Petterssons 75-årsd. 50:—
1458 L. S., Obbola, t. I. S:s 80-årsd. 25:—
1459 Do, t. I. M:s 70-årsd. 25:—
1460 S. E., Malmö, t. do 20:—
1461 A. o. E. O., Gbg, t. do 25:—
1462 D. P., Umeå, t. do 15:—
1463 G. o. M. W., Sthlm, t. do 100:—
1464 Do t. N. H:s do 100:—
1465 E. K., Björköby, t. Hilda Gustavssons minne 25:—
1466 M. o. S., M. o. L., D. o. S., I. o. G., B., M. o. P-O., Vetlanda, t. do 120:—
1467 S., C. o. M. v. M., Tranås, t. C. G. V:s minne 30:—
1468 S. J., Klippan 50:—
1469 E. A., Lund 50:—
1470 R. B., Skellefteå, t. I. S:s 80-årsd. 50:—
1471 Do t. I. M:s 70-årsd. 50:—
1472 D. M., Malmö, t. do 50:—
1473 I. L., do, t. do 25:—
1474 E. E. o. E. P., Lund, t. do 30:—
1475 R. B., Bureå 100:—
1476 D. F., Skelleftehamn 100:—
1477 P. N., Sbg 50:—
1478 K. G., Uppsala 50:—
1479 G. A., Vittsjö 50:—
1480 M. o. S. F., Vetlanda, t. H. G:s minne 50:—
1481 K. A., Söderköping, t. I. M:s 70-årsd. 25:—
1482 H. J., Handen, t. do 50:—
1483 Do t. S. P:s 75-årsd. 50:—
1484 S. A., Götene, t. Rut Claessons minne 20:—
1485 Ströms Kyrkl. Arb.krets, Strömsund 500:—
1486 R. o. J. M., Skelleftehamn 100:—
1487 E. L., Aneby, t. I. M:s 70-årsd. 25:—
1488 L. L., Boliden, t. do 20:—
1489 E. G., Eksjö, t. do 50:—
1490 T. J., Karlshamn, t. do 50:—
1491 L. W., Sthlm, t. do 20:—
1492 Onämnd, Uppsala 230:—
1493 S. o. N. G., Bromma, t. Ossies minne 1/9 100:—
1494 E. F. F., Torsås, t. 100-årsd. 21/8 av Malte Ringbergs födelse 50:—
1495 "Blommor på Elisabeths grav" 50:—
1496 Bolums kyrkl. Syfören., Falköping 300:—
1497 M. O., Landskrona 20:—
1498 M. U., Eskilstuna, t. I. M:s 70-årsd. 50:—
1499 A. E. A., Gbg, t. do 20:—
1500 H. T., Lund, t. do 25:—
1501 H. o. T. M., L. Ö., O. S., Piteå, t. do 125:—
1502 M. J., Sthlm, t. do 100:—
1503 D-E. B., Bromma, t. do 10:—
1504 Do, t. S. P:s 75-årsd. 10:—
1505 A. N., Bromma 50:—
1506 B. A., Umeå 15:—
1507 Koll. i Tossene 200:—
1508 L. S., Helsingb. 40:—

1509	E. K., Linköping	50:—
1510	Brobacka Mfs., Sjövik	110:—
1511	B. W., Falun, t. I. M:s 70-årsd.	50:—
1512	M. H., Skellefteå, t. do	50:—
1513	A. S., Ursviken, t. do	25:—
1514	Do, t. Eskil Olofssons 60-årsd.	25:—
1515	J. H., Danderyd, tillägg till nr 1388	100:—
1516	I. P., Karlskrona	20:—
1517	S. A., Sthlm	50:—
1518	E. R., do t. I. M:s 70-årsd.	25:—
1519	O. L., Sbg	100:—
1520	L-O., D. C., t. Elna Gunnardos 80-årsd.	100:—
1521	O. Y. H., Västerås	20:—
1522	T. P., Bodafors	50:—
1523	M. A., Huskvarna	30:—
1524	"Tackoffer"	200:—
1525	E. L., Norrfjärden	50:—
1526	M. F., Skellefteå	50:—
1527	P. V., Sthlm	20:—
1528	S. o. K.-E. P., Nybro, t. I. M:s 70-årsd.	100:—
1529	L. o. H. E., Nyköping, t. do	200:—
1530	Gåvor 20—21/8 i Bökebäck	4.580:—
1531	KFUK, Hbg, koll. i Hittarp	505:—
1532	L. D., Helsingborg	100:—
1533	E. L., Sbg, t. E. G:s 80-årsd.	25:—
1534	D. o. E. O., do, t. do	25:—
1535	E. o. N. H., Bromma, t. do	30:—
1536	I. o. E. M., Sbg, t. do	25:—
1537	"Tack för nåd som ingen mäter"	70:—
1538	BCEM, Linköping	50:—
1539	R. E.	500:—
1540	I. W., Växjö	30:—
1541	Å. F., Skellefteå	100:—
1542	"Japankväll i Hovmantorp"	750:—
1543	SMKJ-kretsen, Karlskrona	1.090:—
1544	Kinasyfören., Vetlanda	2.100:—
1545	O. C., Bjärnum, "t. min makas minne"	100:—
1546	B. L., Kalmar	30:—
1547	Do, t. Mors minne	50:—
1548	Do t. Ingrid o. Erik Malms föd.dagar	20:—
1549	I. o. E. K., Skellefteå, t. I. M:s 70-årsd.	25:—
1550	A. G. o. M. H., Lund, t. do	50:—
1551	E. L., Huddinge, t. do	25:—
1552	Boda S. Mfs., Boda Kyrkby, t. Anna Andersson-Lennells minne	200:—
1553	Fam. B. L., Kalmar	100:—
1554	M. o. C. Ö., Olofstorp	500:—
	Kronor	27.051:—

Särskilda ändamål

1426	Onämnd, t. K. o. B. Dellming	50:—
1435	G. L., Dorotea, t. do	100:—
1457	L. S., Obbola, t. lägergården	100:—
	Kronor	250:—

September månad

1555	G. A., Bjärnum	200:—
1556	K. K., Eksjö	200:—
1557	M. o. J. G., Ersmark	200:—
1558	SMKJ-kretsen, Jönk./Huskv.	1.390:—
1559	S. o. K. S., Karlstad	40:—
1560	S. O., Nacka	30:—
1561	I. o. S. B., Västerås	75:—
1562	D. A., Sthlm, t. Anna Andersson-Lenells minne	20:—
1563	A. E., Lund	70:—
1564	"Sv. Ps. 307"	50:—
1565	"Ps. 105: 1"	100:—
1566	I. o. E. S., Huddinge	50:—
1567	A. C. F., Kumla	50:—
1568	M. B., Spånga	35:—
1569	Ekenässjöns Mfs, Vetlanda	50:—
1570	Koll. i Väne-Ryrs kyrka	625:—
1571	A. J., Växjö	50:—
1572	A-M. B., Malmö, "till minne av min käre Thedde"	15.000:—
1573	S. o. E. H., Bromma, t. Nils Heurlins 70-årsd.	20:—
1574	V. o. E. gm E. N., Fredrika	40:—
1575	A-M. B., Helsingborg	100:—
1576	U-K. N., Malmö	25:—
1577	N. Ö., Töre	150:—
1578	G. J., Umeå, t. radiomiss.	200:—
1579	G. G., Dorotea	30:—
1580	SMKJ-kretsen, Borås	170:—
1581	Do, Norrköping	535:—
1582	Koll. i Haga kyrksal, do	785:—
1583	Onämnd, Nordmaling	50:—
1584	SMKJ-kretsen, Västervik	1.330:—
1585	H. R., Norrköping	25:—
1586	G. N., Skellefteå, t. Herman Lindströms minne	20:—
1587	G. o. O. W., Jönköping, t. Herluf af Trolles minne	25:—
1588	E. E., Nässjö	25:—
1589	"Herren behöver dem"	300:—
1590	Symöteskoll. på Missionshemmet, Sbg	700:—
1591	A. L. W., Sbg, t. Ingrid Malms 70-årsd.	25:—
1592	E. o. G. S., t. A. A. L:s minne	25:—
1593	A. o. A. L., Hallsberg, t. do	50:—
1594	G. S., Jönköping	90:—
1595	S. O., Kristdala	40:—
1596	E. N., Skellefteå	50:—
1597	E. K., Sävsjö	1.000:—
1598	V. A., Rossön	20:—
1599	H. o. H. E., Skänninge	100:—
1600	"God Gemenskap", Karlstad	100:—
1601	Skråmträsk EFS, Skellefteå	390:—
1602	Granliden EFS, Bureå	410:—
1603	SMKJ-kretsen, Skellefteå	8.793:—
1604	Test.medel e. Sigrid Thorén, Jönköping	50.674:80
1605	A. J., Rönnäng	50:—
1606	G. H., Skärholmen, t. I. M:s o. S. Petterssons fdgr	50:—

1607	K. K., Sölvesborg, t. Edith Petersons minne	50:—
1608	Naglarps Mfs, Vetlanda	150:—
1609	M. B. o. E. E. W., Helsingborg, t. Ruth Johnssons minne	100:—
1610	E. Å., Malmö	100:—
1611	Koll. i Medle, Sk:å	405:—
1612	EFS, Åstorp	100:—
1613	E. L., Sbg	100:—
1614	P. L., Hällnäs	100:—
1615	Koll. i Stämningsgården, Sk:å	410:—
1616	SMKJ-kretsen, Klemensnäs-Ursviken	275:—
1617	M. K., Vetlanda	50:—
1618	N. M., Linderöd	100:—
1619	M. O., Landskrona	20:—
1620	BCEM, Linköping	80:—
1621	R. C., Obbola, t. E. O:s o. I. M:s fdgr	50:—
1622	Koll. v. förs.afton, Piteå	693:—
1623	D:o i Yttervik, Sk:å	875:—
1624	A. H., Sollentuna	50:—
1625	G. A., Vittsjö	50:—
1626	"Vännerna i Karlshamn", t. E. P:s minne	285:—
1627	SMKJ-kretsen, Luleå	1.000:—
1628	"Herrens eget"	335:—
1629	M. V., Mörrum	25:—
1630	Medle EFS, Sk:å	300:—
1631	M. L., Tierp	100:—
1632	G. E., Uppsala	100:—
1633	T. o. O. Y. H., Västerås	20:—
1634	M. H., Örebro	100:—
1635	Symöteskoll. i Sthlm	202:—
1636	M. E., do	200:—
1637	S. o. G. B., Farsta, t. I. M:s 70-årsd.	20:—
1638	SMKJ-gruppen Helsingborg	350:—
1639	Missionskr., Kristianstad	1.475:—
1640	R. J., Nässjö	200:—
1641	M. M., Sthlm	100:—
1642	K. D., Björköby	50:—
1643	I. P., Karlshamn	20:—
1644	B. o. S. N., Lögdeå	100:—
1645	G. G., Malung	25:—
1646	Göteborg EFS, koll.	420:—
1647	H. o. S. E., Johanneshov, t. I. Söderbergs 80-årsd.	50:—
1648	Koll. i Rörvikskyrkan, Boden	100:—
1649	Do i Svanström, Boliden	1.114:—
1650	Do i Bureå	2.070:—
1651	SMKJ-kretsen, Borås	265:—
1652	B. F., Linköping	200:—
1653	M. o. C. Ö., Olofstorp	500:—
1654	H. M., M. o. T. M., Piteå, t. John Lindbergs minne	80:—
1655	Koll. i S:t Olovs församl., Skellefteå	1.742:—
1656	Onämnd, Göteborg	100:—
1657	A. H. E., do	200:—
1658	Å. o. N. J., Kungsör	100:—
1659	I. H., Oskarshamn	30:—
1660	SMKJ-kretsen, Karlskrona	810:—
1661	E. A., Sthlm	25:—
1662	P. V., do	20:—
1663	S. o. R. K., Vetlanda	50:—
1664	SMKJ-kretsen, Jönk./Huskv.	825:—
1665	Do, Malmö	500:—
1666	Fam. B. L., Kalmar	100:—
1667	Do, t. A. L:s minne	50:—
1668	S. J., Karlskrona	100:—
1669	M. F.	5.000:—
1670	S. O., Nacka	30:—
1671	M. N., Säffle	100:—
1673	A. L., Korsberga	20:—
1674	A. W., Hästveda	50:—
1675	Klippans KFUK	610:—
1676	B. M., Malmö	150:—
1677	K. B., Sthlm	35:—
	Kr.	108.843:80

Särskilda ändamål

1672	Scouter i Norrhult o. Åseda, t. K. o. B. Dellmings arb.	250:—
	Kr.	250:—

MED VARMT TACK TILL VARJE GIVARE!

Gräset torkar bort, blomstret förvissnar, men vår Guds ord förbliver evinnerligen. Jes. 40: 8

De som så med tårar skola skörda med jubel. Ps. 126: 5.

Klippan 1977 — Ljungbergs Boktryckeri AB